

rende Bestemmelser i Lov om Stempelafgift af 13. Maj 1911.

Til § 21.

Tilsynsmyndigheden for København er efter Forslaget henlagt til Finansministeren og vil paa dennes Vegne, i Overensstemmelse med hvad der gælder for Stempelsager i Almindelighed, blive udøvet af Skattedepartementet.

Da Omsætningen af offentlige Værdipapirer her i Landet i det væsentligste er samlet i København, vil den foreslaede Beskatning medføre en betydelig Forøgelse af Departementets Arbejde, hvorfor det maa anses for nødvendigt at forøge Antallet af Departementets Embedsmænd med en Fuldmægtig. Ved Siden heraf vil der udkræves nogen Forøgelse af Departementets Bestillingsmænd, ligesom der, da Arbejdet i alt Fald i det første Tidsrum efter Lovens Ikrafttræden ikke vil kunne indordnes under de bestaaende Kontorers Rammer, vil kunne blive Spørgsmaal om et særligt Honorar til den Embedsmand, der skal lede det paagældende Arbejde.

Til disse Udgifter vil der blive søgt fornøden finansiel Hjemmel.

Bestemmelsen i Forslagets § 12 om Ansættelse af særlige Tilsynsmænd vil ikke betyde nogen Forøgelse af de faste Tjenestemænds Tal, idet Virksomheden tænkes udført som honorarlønnet Hverv.

Til § 22.

I Nationalbankens Oktroj § 60, jfr. Bekendtgørelse Nr. 172 af 22. Maj 1908 § 75 er der tillagt Banken Ret til at benytte ustempelt Papir til alle Slags Forretninger, som fra den og i dens Navn afhandles og udfærdiges. Denne Fritagelse vilde formentlig omfatte ogsaa de i nærværende Forslag ommeldte Opgørelser. En saadan Særstilling for Banken synes lidet rimelig ved en Afgift som den her foreslaaede, der kan forudses ikke at falde

Banken selv, men dens Kunder til Last, og omend Fritagelsen efter Bankens hidtidige Forretningsførelse paa dette Omraade ikke kan antages at ville faa nogen finansiel Betydning, er det dog ikke udelukket, at dette kunde blive Tilfældet, hvis Begunstigelsen fastholdtes.

Man har derfor foreslaaet en Ændring, hvorefter ogsaa Nationalbanken bliver pligtig til at betale Stempelafgift af de nævnte Opgørelser, men da de Banken give og fornyede Rettigheder og Fritagelser efter Lov Nr. 157 af 12. Juli 1907 ikke kan tilbagekaldes eller forandres inden 31. Juli 1938, maa det anses fornødent, at Bestemmelsen faar Tilslutning fra Bankens Aktionærforsamling.

Til § 23.

Ved den Banker, Assuranceselskaber, Kreditforeninger, Sparekasser o. desl. i Henhold til § 26 i Lov Nr. 144 af 8. Juni 1912 paahvilende Oplysningspligt overfor de i Loven omhandlede Skatteraad er det muligt for disse at komme i Besiddelse af forskellige Oplysninger angaaende Skatteydernes Indkomst- og Formueforhold til Brug ved Ligningen af Indkomst- og Formueskatten.

Da det imidlertid vilde være i høj Grad ønskeligt, om de Oplysninger, der i Henhold til den nævnte Lovbestemmelse kan tilgaa Skatteraadene, kunde blive udfyldt med Oplysninger angaaende de Beløb, der indvindes ved Køb og Salg af Værdipapirer, idet Indtægt ved slige Omsætninger, saa vidt man kan skønne, i vidt Omfang unddrager sig Beskatningen efter den ovenanførte Lov, har man foreslaaet, at der indføres en Pligt for Veksellerere og andre Personer og Institutioner, der driver Omsætning med Værdipapirer, til at give Oplysning om de Fortjenester, der haves ved saadan Omsætning. Dette vil ikke mindst faa Betydning for den ved Lov Nr. 129 af 10. Maj 1915 indførte overordentlige Indkomstsskat.